

РЕШЕНИЕ

№ 2080

гр. София, 30.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХ КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 17.03.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Стефан Станчев

**ЧЛЕНОВЕ: Наталия Ангелова
Лилия Йорданова**

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **1016** по описа за **2023** година докладвано от съдия Стефан Станчев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 63, ал. 1, предложение "второ" ЗАНН във връзка с глава XII от АПК.

Делото е образувано по жалба, подадена от Т. А. М., против решение № 4630 от 01.12.2022 г., постановено по н.а.х.дело № 533/2022 г. по описа на РС София, с което е потвърдено НП № 21-4332-028295 от 22.06.2022 г. на Началник група към СДВР – отдел ПП, с което на жалбоподател, са наложени административни наказания съответно: "глоба" в размер на 200 /двеста/ лева и "лишаване от право да управлява МПС за срок от 6 месеца" на основание чл. 175, ал. 3, предл. "първо" от ЗДвП, за нарушение на чл. 140, ал. 1 от ЗДвП. Поддържа се в жалбата, че постановеното от Районен съд решение е неправилно, тъй като изводите на първоинстанционния съд не съответстват на установената фактическа обстановка и събраните по делото доказателства. Твърди се, че в случая не може да има нарушение, тъй като не е установена формата на вина, а от приложената пр.пр. е установено, че по образуваното ДП решаващия прокурор е прекратил, с постановление, предвид неустановената субективна страна. Иска се от Съда да постанови решение, с което да отмени решението на РС и да се отмени издаденото наказателно постановление като незаконнообразно. Прави искане за прилагане маловажност на нарушението. Претендират се и направените по делото разnosки.

Ответникът - Началник група към СДВР – отдел ПП, не взема отношение.

Представителят на СГП изразява становище за неоснователност на жалбата.

XX касационен състав на АССГ, като взе предвид събраните по делото доказателства, доводите на страните и посочените касационни основания в жалбата, намира следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, от субект имащ правен интерес от обжалване и е допустима.

Разгледана по същество същата се явява основателна по следните съображения:

На 25.04.2021 г., около 16 часа, при проверка от полицейски служители от ПП е установено и не се спори, че касационен жалбоподател управлява мотопед „Я.“, собственост на ОФ „Фина механика“, заличена от търговския регистър с регистрационен номер С0015М, неотговарящ на стандартите за форма и със „свидетелство за регистрация на МПС, несъответно на нормативни изисквания. Установена регистрация на мотопеда от 1992 г. Касатор не отрича, че собствеността върху мотопеда е придобита по време когато е работил в ОФ „Фина механика“, по силата на спечелен търг. Не представя доказателства да е регистрирал мотопеда в КАТ. От приложеното копие от свидетелство за регистрация, този факт е безспорно установим и установен. Установено е, че при проверката е установено управление на мотопед, който не бил регистриран по надлежния ред.

Касационен състав на АССГ изцяло споделя установената фактическа страна от въззивен съд, а предвид противопоставяне на факти, спора е изяснен.

При установената фактическа страна въззивния съд не е установил и допуснати процесуални нарушения, приел е правната квалификация, че въззивник е нарушил забраната като допуснал движение на управляваното от него МПС по пътищата, което не е регистрирано.

Касационната инстанция намира, че решението е валидно, допустимо, постановено при правилно прилагане на закона.

В случая безспорно се установява, че на 21.04.2021 г., касатор, правоспособен водач е управлявал мотопед – марка Я., собственост на трето лице - нерегистриран по надлежния ред. С тези действия като водач е осъществил състава на нарушенията по чл. 140, ал. 1 от ЗДвП, съгласно който по пътищата, отворени за обществено ползване, се допускат само МПС и ремаркета, които са регистрирани и са с табели с регистрационен номер, поставени на определените за това места.

Извършването на нарушение по чл. 140, ал. 1 от ЗДвП е основание за ангажиране на административнонаказателната отговорност по реда на чл. 175, ал. 3, пр. "първо" от ЗДвП.

Предвид изложеното, правилни се явяват изводите на първоинстанционния съд, че е налице съответствие между установената фактическа обстановка и квалификацията на административното нарушение и че по несъмнен начин не е установена вината на касатора.

обосновано районният съд е приел, че касатор е нарушил разпоредбата на чл. 140, ал. 1 от ЗДвП, доколкото същата предвижда по пътищата, отворени за обществено ползване, да се допускат само моторни превозни средства и ремаркета, които са регистрирани, а от събраните по делото доказателства се установява, че той е управлявал МПС, чиято регистрация към датата на управлението му е била прекратена. Обосновано районният съд е отхвърлил доводите на нарушителя, че не е бил наясно с това обстоятелство, доколкото в качеството си на правоспособен водач на МПС, вкл. кат.В, М, АМ същият е могъл и е бил длъжен да знае, че МПС е с

прекратена регистрация, явяващо се пречка за управлението му по пътищата, отворени за обществено ползване. Районният съд е изложил подробни и убедителни мотиви защо счита, че касаторът е осъществил вмененото му административно нарушение от обективна и субективна страна, към които касационната инстанция препраща по реда на чл. 221, ал. 2 от АПК и не следва да ги преповтаря. Само с оглед изчерпателност следва да се посочи, че в разрез с принципа в наказателното право, че непредпазливите деяния са наказуеми само в предвидените от закона случаи (чл. 11, ал. 4 от НК), по силата на чл. 7, ал. 2 от ЗАНН непредпазливите административни нарушения не се наказват само в изрично предвидените случаи, от което следва, че същите са наказуеми на общо основание, освен в изрично предвидени изключения. Т. изключение в случая не е налице, поради което и не може да се приеме, че извършването на нарушението при условията на непредпазливост обуславя неговата несъставомерност. Противно на развитото в касационната жалба, за извършеното нарушение не се изисква то да е умишлено. Като се ценят събраните доказателства – свидетелство за регистрация, договор за покупка на мотопед и св. Показания на съпругата на касатора, следва извод за груба небрежност от негова страна, че 25 години е стопанисвал мотопеда, без да съобрази изискванията за режима на регистрацията му като МПС. Не без значение е и обстоятелството, че жалбоподател е правоспособен водач и е бил длъжен да съобрази законовите задължения.

Напълно се споделят и доводите на въззивния съд, че наказващият орган правилно е индивидуализирал наложеното административно наказание, доколкото го е определил в минималния предвиден от законодателя размер и срок, при липса на каквито и да било основания за квалифициране на деянието като маловажен случай. С оглед на това обоснован е изводът на предходната инстанция, че административните наказания са определени при съблюдаване на правилата за тяхната индивидуализация, регламентирани в чл. 27 от ЗАНН, както и на целите на същите, визирани в чл. 12 от ЗАНН. По отношение приложимостта на маловажност на нарушението, изводите на РС се споделят от настоящият съдебен състав. Административното наказание е определено в минимален размер и не може да се изменя или намалява, а нарушението е безспорно.

В обобщение на гореизложеното настоящият съдебен състав счита, че обжалваното решение е правилно и законосъобразно. Същото е постановено в съответствие с материалния закон и при липса на сочените в касационната жалба нарушения на съдопроизводствените правила. Ограничена в пределите на касационната проверка до релевираните с жалбата пороци на решението, касационната инстанция не намира основания за неговата отмяна. Служебната проверка по чл. 218, ал. 2 от АПК не установява основания за нищожност, недопустимост на атакуваното решение или несъответствие с материалния закон.

Въведените в касационната жалба оплаквания не се споделят. Твърдяното процесуално нарушение за несъответствие на часовете в които е установено нарушението не се приемат за съществено такова. Безспорно е установена датата, а в случая АНО е издал наказателното постановление в съответствие с изискванията на чл. 53, ал. 1 от ЗАНН.

На основание изложеното, XX касационен състав на АССГ

Р Е Ш И

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 4630 от 01.12.2022 г., постановено по н.а.х.дело № 533/2022 г. по описа на РС София, 95 състав.

Решението е окончателно.

Председател

Членове 1.

2.